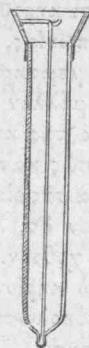

λίδα (τὸ φτύλιον), καὶ ἴδου μία πλεκτή, καὶ μὴ ἔχουσα ἀνάγκην νὰ κόπτηται.¹ Εἰς τὸ ἔχον ἔχει ἐλαφρὸν τεμάχιον σύρματος, καὶ δι' αὐτοῦ καταβάνει ἔως εἰς τὸ βάθος τοῦ τύπου, διποι στερεοῦται ὅταν κλείηται ἡ δύνη διὰ νὰ μὴ ἔκρεψῃ τὸ ὑγρόν. Εἰς τὸ ἐπάνω δὲ χεῖλος τοῦ τύπου ὑπάρχει μικρὰ ράβδος ἢ βελόνη, τεθειμένη δριζοντίως διὰ νὰ τεντόνη τὴν θρυαλλίδα ἐντὸς τοῦ τύπου, διτις γεμίζεται ἀπὸ ἀλειμμα θερμὸν καὶ ἀναλευμένον. Μετ' ὀλίγον δὲ, ἀφ' οὗ ψυχρυθῶσιν οἱ τύποι, χύνουσιν ἀπὸ μίαν γωνίαν τῆς τρυπητῆς τραπέζης τὸ περισσεύον τοῦ λίπους, καὶ κόπτουσι τὴν ἄκραν τῆς θρυαλλίδος. Ἐπειτα δὲ, ἀρκεῖ νὰ σραφοῦν ἄνω κάτω οἱ τύποι, καὶ τὰ κηρία πίπτουσι μόνα των, διότι κατασκευάζονται κωνικά. Εἶναι λοιπὸν στενώτερα ἐπάνω πάρα κάτω, καὶ διὰ τοῦ παραφίνης. Ο δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἀγιοκηρία² θὰ σᾶς φανῇ βεβαίως παράδοξος. Κρεμοῦν εἰς σχοινία, ἢ στηρίζουν εἰς ξύλινον στήριγμα κύκλου ξύλινον δριζόντιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν δὲ τοῦ κύκλου κρεμοῦν εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων δέματα κλωστῆς, στῆς, ἣντας κηρούς καὶ τῆς παραφίνης. Ο δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἀγιοκηρία² θὰ σᾶς φανῇ βεβαίως παράδοξος. Κρεμοῦν εἰς σχοινία, ἢ στηρίζουν εἰς ξύλινον στήριγμα κύκλου ξύλινον δριζόντιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν δὲ τοῦ κύκλου κρεμοῦν εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων δέματα κλωστῆς, στῆς, ἣντας κηρούς καὶ τῆς παραφίνης.

Σχ. 3.

παραφίνης. Ο δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἀγιοκηρία² θὰ σᾶς φανῇ βεβαίως παράδοξος. Κρεμοῦν εἰς σχοινία, ἢ στηρίζουν εἰς ξύλινον στήριγμα κύκλου ξύλινον δριζόντιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν δὲ τοῦ κύκλου κρεμοῦν εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων δέματα κλωστῆς, στῆς, ἣντας κηρούς καὶ τῆς παραφίνης. Ο δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἀγιοκηρία² θὰ σᾶς φανῇ βεβαίως παράδοξος. Κρεμοῦν εἰς σχοινία, ἢ στηρίζουν εἰς ξύλινον στήριγμα κύκλου ξύλινον δριζόντιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν δὲ τοῦ κύκλου κρεμοῦν εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων δέματα κλωστῆς, στῆς, ἣντας κηρούς καὶ τῆς παραφίνης. Ο δὲ τρόπος καθ' ὃν γίνονται τὰ ἀγιοκηρία² θὰ σᾶς φανῇ βεβαίως παράδοξος. Κρεμοῦν εἰς σχοινία, ἢ στηρίζουν εἰς ξύλινον στήριγμα κύκλου ξύλινον δριζόντιον. Εἰς τὴν περιφέρειαν δὲ τοῦ κύκλου κρεμοῦν εἰς τινα ἀπόστασιν ἀπ' ἀλλήλων δέματα κλωστῆς, στῆς, ἣντας κηρούς καὶ τῆς παραφίνης.

Σχ. 4.

1. Μάλιστα ἐν ἔθρᾳ ἦν βορικὸν δέξιον ἢ ἀλας φωσφορικὸν, διότι τότε ἡ στάτηται αὐτῆς τήξεται.

2. Οὕτω λεγόμενα, διότι, ὡς ἐν καθαρωτέρας ὅλης κατασκευασμένα, καίονται ἐμπρὸς τῶν ὀγίων εἰκόνων.

νεται ὁ κηρός³ καὶ ἐπειδὴ, ὡς κρέμαται εἰς τὸ σχοινίον, στρέφεται εὐκόλως καθὼς ὁ τροχὸς περὶ τὸν ἄξωνά του, εἰς ἐργάτης, κρατῶν μέγα κοχλιάριον πλῆρες ἀναλευμένου κηροῦ, χύνει αὐτὸν εἰς τὰ δέματα τὸ ἐν μετά τὸ ἄλλο, στρέφων τὸν κύκλον βαθυμηδόν. Ἀν, ἀφ' οὗ τελειώσῃ ἡ πρώτη στροφὴ, ἐψυχράνθη ὁ χυθεὶς κηρός, χύνει δεύτερον ἐπ' αὐτοῦ, καὶ οὕτως ἔξακολουθεῖ, ἔως ὅτου τὰ κηρία του νὰ λάβωσι τὸ ἀπαιτούμενον πάχος. Αὐτὰ ἡμποροῦμεν νὰ τὰ δνομάσωμεν ἐπίχυντα κηρία. Ἀφ' οὗ δὲ λάβωσι τὰς ἀπαιτουμένας χύσεις, καὶ δεύτερον πάχος χρειάζεται, ἐκκρεμῶνται, καὶ τρίθονται κυλιόμενα εἰς στιλπνότατον λίθον⁴ ἢ δὲ κορυφὴ των γίνεται κωνοειδῆς δι' ἐνὸς ἐργαλείου, τοῦ κεφαλοκόπτου, καὶ ἐπειτα κόπτεται καὶ διαλύνεται καὶ τὸ κάτω μέρος. Ταῦτα δὲ ὀλα γίνονται μετὰ τόσης ἀκριβείας, ὥστε ὅταν ὁ ἐργάτης εἴναι καλὸς, σᾶς δίδει ἀκριβῶς τέσσαρα, ἔξι, ἢ ὅσα ἀποφασίσῃ κηρία εἰς τὴν λίτραν.

Ἄλλη ἀρκοῦσιν αὐτὰ περὶ τῆς κατασκευῆς τῶν κηρίων, διότι ἔχω πολλὰ ἀκόμη νὰ σᾶς ἐκθέσω περὶ τοῦ φωτισμοῦ. Δὲν σᾶς ἀνέφερα ἀκόμη τὰ κηρία τῆς πολυτελείας⁵ διότι εὑρέθη τρόπος νὰ εἰσχωρήσῃ ἢ πολυτελεῖα ἀκόμη καὶ εἰς τὰ κηρία. Ἰδέτε καὶ θαυμάσατε πόσον λαμπρὸν κρώματα ἔχουσιν αὐτὰ τὰ κηρία, ἄλλα ἐρυθρά, ἄλλα κίτρινα, ἄλλα πράσινα, ἄλλα κυανᾶ, καὶ ὅλα τὰ χρώματα τῆς Ἱρίδος. Πρὸς κατασκευὴν αὐτῶν χρησιμεύουσιν ὅλαι αἱ χημικαὶ Βαρβαραὶ, εἴτε ἀρχαίας εἴτε νέας ἐφευρέσεως. Βλέπετε δὲ διτι τοῖς δίδουσι καὶ διάφορα πολλάκις σχήματα. Ἰδού ωραία ῥαβδωτὴ στήλη. Ἰδού ἄλλα κηρία κατάκοσμα, ὡς ἀν ἦσαν πολυτελῆ σινουργήματα. Ὅταν αὐτὰ καίουν, λέγετε διτι μικρὸς ἥλιος λάμπει ἐπὶ ἀνθοδέσμης. Τὸ ωραῖον δόμως δὲν εἴναι πάντοτε καὶ καλὸν, καὶ τὰ ῥαβδωτὰ αὐτὰ κηρία, ἀν καὶ ἀρέσκωσιν εἰς τοὺς δρθαλμούς, δὲν φωτίζουσιν δόμως ὡς τὰ ἄλλα, καὶ εἰς τοῦτο πταίει αὐτὴ ἢ χάρις τοῦ σχήματος των. Λυπηρὸν βεβαίως εἴναι διτι, στολιζόμενα, γίνονται διλιγώτερον χρήσιμα.

³ Επειτα συνέχεια.

A. P. ΡΑΓΚΑΒΗΣ.

Ο ἐν τῇ παρακμῇ τῶν πολιτικῶν ἀρετῶν τοῦ ἀρχαίου Ἑλληνισμοῦ ἀριστεύσας ἐπὶ μεγαλοψύχιᾳ καὶ πραότητι Ἀριστόνικος ἀφαιρεθεὶς διὰ καταδικαστικῆς ἀποφάσεως τὰ πολιτικὰ δικαιώματα, ἐπέδωκε, κατά τὴν μαρτυρίαν τοῦ Δημοσθένους, τὸ πρὸς ἀνάκτησιν τῆς ἐπιτιμίας συνειλεγμένον αὐτῷ ἀργύριον εἰς τὰς δημόσιους ἀνάγκας, προτιμήσας ἐν τῷ μεγαλείῳ τῆς αὐταπαρνήσεώς του νὰ ὀφελήσῃ διὰ γενναίας πράξεως τὴν πατρίδα, καὶ νὰ μείνῃ αὐτὸς ὑπὸ τὸ βάρος τῆς καταδίκης.